

12 april 1978

nr. 18.789

AdJ

De Hoge Raad der Nederlanden,

Gezien het beroepschrift in cassatie van de vennootschap onder firma Y te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 26 oktober 1977 betreffende de haar opgelegde aanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1971 tot en met 31 december 1974;

Gezien de stukken:

Overwegende dat aan belanghebbende aan wie over voornoemd tijdvak een naheffingsaanslag in de omzetbelasting is opgelegd ten bedrage van f 67.062,-- aan enkelvoudige belasting en f 67.062,-- aan verhoging, welke aanslag, na door belanghebbende daartegen gemaakt bezwaar, door de Inspecteur is verminderd tot een bedrag van f 131.344, 30, waarvan f 66.672, 30 aan enkelvoudige belasting en f 66.672,-- aan verhoging, van die uitspraak in beroep is gekomen bij het Hof;

Overwegende dat het Hof als vaststaande heeft aangemerkt:

"Vennoten in belanghebbende zijn C en zijn echtgenote D. C is in 1919 in China geboren en in 1958 naar Nederland gekomen. C heeft toen eerst achtereenvolgens gewerkt als kok in drie verschillende restaurants te Z, vervolgens samen met familie twee restaurants geëxploiteerd en is daarna begonnen met de exploitatie samen met zijn vrouw in de vorm van een vennootschap onder firma van een Chinees-Indisch Restaurant aan de a-sstraat te Z.

De gemachtigde in deze procedure trad in de jaren waarop de naheffingsaanslag betrekking heeft op als belanghebbendes boekhouder.

De boekhouding bestaat uit een kasboek dat op het kantoor van de boekhouder wordt bijgehouden aan de hand van door belanghebbende verstrekte

kladaantekeningen en bescheiden van ontvangsten en uitgaven.

Bij onderzoek heeft de Inspecteur met betrekking tot de boekhouding de navolgende feiten geconstateerd:

- 1) privé-opnamen in geld door de vennoten werden niet aan de boekhouder opgegeven; voor privé-opnamen werden telkens aan het einde van het jaar over de jaren 1971 tot en met 1974 de navolgende geschatte bedragen bijgeboekt: f 26.031,52, f 6.585,--, f 22.062,-- en f 13.000,--; er zijn geen berekeningen overgelegd waarop die schattingen zouden zijn gebaseerd, noch feiten of omstandigheden genoemd die de schattingen aannemelijk zouden kunnen maken;
- 2) om negatieve kassaldi weg te werken zijn telkens aan het einde van het jaar over de jaren 1971 tot en met 1974 de navolgende geschatte bedragen als ontvangsten bijgeboekt: f 92.731,--, f 40.000,--, f 92.000,-- en ten minste f 35.566,20; geen berekeningen zijn overgelegd waarop die schattingen zouden zijn gebaseerd, noch feiten of omstandigheden genoemd die de schattingen aannemelijk zouden kunnen maken;
- 3) het kasboek werd niet tussentijds afgesloten;
- 4) het kassaldo berustte op schatting;
- 5) aan de hand van renseignements getrokken uit de boekhoudingen van verschillende leveranciers kwam vast te staan dat een belangrijk deel van de inkopen, over de jaren 1971, 1972 en 1973 onderscheidenlijk minstens f 44.820,--, f 40.795,91 en f 53.853,86, niet werd geboekt.

De Inspecteur heeft deswege de boekhouding verworpen als grondslag voor het vaststellen van de verschuldigde belasting. De naheffingsaanslag heeft hij vervolgens als volgt berekend: uitgaande van de inkopen van koffie en dranken met toepassing van bruto-winstmarges van onderscheidenlijk 700 en 250 percent,

een verhouding tussen omzetten van koffie + dranken en de restaurantmaaltijden van 1:3,

een verhouding tussen ter plaatse genuttigde en afgehaalde maaltijden van 1:1, heeft hij de totale keukenomzet berekend, waarbij de omzet aan dranken is opgeteld, hetgeen - met verwerking van eigen gebruik, verstrekkingen aan personeel en mutaties in crediteuren en voorraad - leidde tot een berekende

omzet.

Vervolgens heeft de Inspecteur de uitkomst van voormelde berekening getoetst aan hetgeen ten aanzien

van de niet geboekte inkopen bij de controle was gebleken, daarbij uitgaande voor de keukenomzet van een bruto-winstmarge van 150 percent van de inkoop = 60 percent van de verkoop .";

Overwegende dat het Hof het standpunt van belanghebbende zakelijk als volgt heeft weergegeven:

"dat belanghebbende in de door de Inspecteur gehanteerde factoren ter berekening van de omzet aanvaardt een bruto-winstmarge van 150 percent van de inkoop der keuken-omzet, doch betwist de bruto-winstmarges op koffie en dranken van onderscheidenlijk 700 en 250 percent, alsook de verhouding van koffie + dranken en restaurantmaaltijden van 1:3 en de verhouding tussen ter plaatse genuttigde en afgehaalde maaltijden van 1 :1;

dat belanghebbende stelt, dat de omzet dient te worden berekend zoals hij in een bijlage bij het beroepschrift heeft gedaan, met dien verstande dat hij nader van oordeel is dat als bruto-winstmarge op de koffie 600 percent dient te worden genomen en op de dranken 225 percent, terwijl over de jaren 1973 en 1974 het percentage afhaalmaaltijden circa 28 zou bedragen;

dat belanghebbende ter ondersteuning van haar standpunt heeft aangevoerd, zakelijk samengevat:

dat het restaurant is gelegen op redelijke stand in een middenstandsbuurt, dat een stabiele klantenkring is opgebouwd door goed eten, redelijke porties en goede service te verstrekken;

dat de prijzen laag zijn en worden vastgesteld door vergelijking met die van andere restaurants, omdat belanghebbende niet in staat is een normale kostprijsberekening te maken;

dat de firmanten en hun kinderen alleen in het bedrijf werken en daar ook eten; dat geen vaste bedragen aan huishoudgeld worden opgenomen, doch alle privé-uitgaven contant uit de kas worden betaald, waarna bij het opmaken van de jaarstukken de privé-opnemingen worden besproken alsook de bruto-winst met behulp van een der kinderen, die als tolk optreedt daar C geen Nederlands spreekt;

dat de bijboeking van ontvangsten in 1974 f 35.566,20 bedroeg;

dat niet alle door de Inspecteur vermelde niet-geboekte inkopen tot de vermelde bedragen niet zijn geboekt;

dat zij bezwaren heeft tegen de toegepaste verhoudingscijfers en het bruto-winstpercentage op dranken en de daarop gebaseerde omzet van dranken; dat zij een koffie-apparaat heeft dat redelijk werkt, doch dat regelmatig veel koffie wordt weggegooid, op grond waarvan nader slechts een marge van 600 percent aanvaardbaar is; dat een verhouding van 1:3 tussen omzetten aan koffie + dranken en aan restaurantmaaltijden niet juist lijkt; dat volgens de boekhouding over 1973 en 1974 het percentage van afhaalmaaltijden circa 28 zou bedragen;

dat zij het door de Inspecteur ter inzage gegeven boekje niet kent en dat zij niet weet of harerzijds aan de inhoud daarvan medewerking is verleend; dat geen twee restaurants gelijk zijn en dat daarom een indeling van alle Chinees-Indische Restaurants in drie klassen te globaal is;

dat belanghebbende naast inkopen op rekening ook contante inkopen heeft gedaan, welke laatste zij niet aan haar boekhouder heeft doorgegeven; dat toen zij in Nederland zelfstandig een restaurant ging exploiteren, zij geconfronteerd werd met een bij sommige Chinezen gebruikelijke gang van zaken; dat zij nooit haar leveranciers heeft verzocht om deze werkwijze te verrichten noch enige aandrang heeft uitgeoefend;

dat indien er al gemanipuleerd zou worden, dat niet door belanghebbende zou zijn gedaan;

dat zij meent met haar nadere berekening de werkelijkheid zo goed mogelijk te hebben benaderd;

dat gezien de thans pas geconstateerde wijze van inkopen niet voldoende gerealiseerd werd door belanghebbende, welke desastreus gevolgen dit voor het restaurant kon hebben, waarom dan ook een dringend beroep op clementie wordt gedaan bij het bepalen van het percentage van de verhoging;

dat in casu geen sprake is geweest van ernstige en verhoudingsgewijs omvangrijke fraude noch van opzet, op grond waarvan zij verzoekt kwijtschelding casu quo vermindering van de verhoging te verlenen;"

Overwegende dat het Hof omtrent het standpunt van de Inspecteur zakelijk weergegeven heeft vermeld:

"dat uit de tussen partijen vaststaande feiten betreffende de boekhouding van belanghebbende moet worden geconcludeerd, dat deze niet voldoet aan de in de artikelen 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968 juncto 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting gestelde eisen;

dat derhalve de boekhouding niet kan dienen als grondslag voor het vaststellen van de verschuldigde belasting en zal moeten worden verworpen;

dat de verschuldigde belasting is berekend aan de hand van de bij de belastingdienst bekende gegevens en uit de boekhouding geputte aanwijzingen, waarbij rekening is gehouden met het karakter van het onderhavige restaurant;

dat de inkoop van dranken een zekere regelmaat vertoont, terwijl niet is gebleken dat deze inkopen niet geheel zouden zijn verantwoord; dat daarom de geboekte inkopen aan dranken als basis voor het vaststellen van de omzet dranken zijn aanvaard;

dat in overeenstemming met de prijsklasse van het restaurant en mede aan de hand van de door belanghebbende in het tijdvak van de aanslag gehanteerde prijslijsten

voor dranken, de bruto-winstmarge is gesteld op 250 percent; dat in dit percentage de omzetbelasting en het bedieningsgeld zijn begrepen, terwijl in de gehele berekening in ruime mate met eigen gebruik rekening is gehouden; dat de bruto-winstpercentages in de berekening zijn toegepast nadat de inkopen met het eigen gebruik zijn verminderd;

dat belanghebbende haar betoog voor een percentage van 225 niet heeft gemotiveerd;

dat de opslag van 700 percent op de inkoop aan koffie zeker niet te hoog is gesteld, uitgaande van de berekening dat uit 1 kilogram koffie met een inkoopprijs van f 7,- 100 kopjes koffie kunnen worden gemaakt met een verkoopprijs van f 0,75 per kop, hetgeen resulteert in een opslagpercentage van 971;

dat de verhouding 1:3 tussen de omzetten van koffie + dranken en de restaurantmaaltijden is ontleend aan gegevens uit de boekhouding en uit vergelijking met soortelijke restaurants;

dat het percentage van afgehaalde maaltijden is gesteld op vijftig aan de hand van ervaringsregels en vergelijking met soortgelijke restaurants en mede aan de hand van gegevens uit de boekhouding, zoals in de stukken berekend;

dat tegenover deze gemotiveerde berekening in die van belanghebbende op geen enkele wijze is toegelicht hoe de bedragen zijn berekend en op welke feitelijke gegevens die berekening zou zijn gebaseerd;

dat gelet op het bepaalde in de artikelen 36 van de Wet op de omzetbelasting 1968 juncto 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen de bewijslast van het door haar gestelde op belanghebbende rust, doch dat zij geen feiten heeft aangevoerd die tot bewijs kunnen dienen;

dat gelet op de vaststaande feiten aan belanghebbende opzet, casu quo grove schuld moet worden verweten met betrekking tot het te weinig betalen van belasting, zodat met toepassing van artikel 21, eerste lid, eerste volzin, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, juncto paragraaf 17, derde lid, van de Leidraad administratieve boeten 1971, terecht een verhoging van 100 percent is toegepast;

dat het beroepschrift ook te dezen onvolledig is, daar de in artikel 28, van bedoelde Algemene wet vereiste vermelding van de gronden ontbreekt;

dat hem niet bekend is, of met betrekking tot de verhoging een besluit is genomen als bedoeld in artikel 25, lid vijf, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;

dat geen prijslijsten van de maaltijden gedurende het tijdvak van de aanslag meer voorhanden waren, doch dat te dien aanzien nog kan worden opgemerkt, dat in het ter inzage gegeven boekje het onderwerpelijke restaurant is aangeduid als twee-sterren-restaurant, hetgeen betekend: een standaard restaurant met goede keuken;"

Overwegende dat het Hof omtrent het geschil heeft overwogen:

"dat op grond van de met betrekking tot belanghebbende boekhouding vaststaande feiten de Inspecteur deze terecht heeft verworpen als uitgangspunt ter berekening van de verschuldigde belasting;

dat uit die feiten blijkt, dat belanghebbende niet heeft voldaan aan de

verplichting gesteld in artikel 34, van de Wet op de omzetbelasting 1968 juncto artikel 31, van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968, zodat met toepassing van artikel 36, dier wet juncto artikel 29, lid een, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen het beroep moet worden afgewezen, tenzij zou blijken dat en in hoeverre de uitspraak onjuist is;

dat tegenover de gemotiveerde berekeningen door de Inspecteur, van de zijde van belanghebbende slechts voor drie van de vier jaren, waarop de aanslag betrekking heeft, berekeningen zijn overgelegd, welke evenwel voor wat betreft de inkoop grondstoffen en de toegepaste aftrekposten en winstmarges berusten op niet toegelichte schattingen;

dat geen feiten zijn gesteld of gebleken waarmede de juistheid van belanghebbendes berekening wordt aangetoond, of waaruit blijkt dat de berekening van de Inspecteur en de daarop gebaseerde aanslag onjuist zouden zijn;

dat daarom het beroep moet worden afgewezen;

dat ingevolge het bepaalde in artikel 21, lid een, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen de in een naheffingsaanslag begrepen belasting met honderd percent wordt verhoogd, doch dat de verhoging slechts tien percent bedraagt voor zover het niet aan opzet of grove schuld van degene van wie wordt nageheven is te wijten dat te weinig belasting is geheven;

dat belanghebbende als ondernemer behoort te weten, dat zij de door haar verschuldigde belasting moet betalen en dat zij in verband daarmee een met de werkelijkheid overeenstemmende boekhouding moet voeren;

dat uit de omstandigheid, dat belanghebbende een aanzienlijk deel van haar uitgaven wegens inkopen van - zowel met als zonder faktuur geleverde - goederen,

alsook een aanzienlijk deel van haar ontvangsten niet heeft geboekt en dat zij aan de hand van de uit deze onvolledige boekhouding berekende omzet te weinig belasting heeft betaald, het Hof afleidt dat belanghebbende met opzet te weinig belasting heeft betaald;

dat de omstandigheid, dat haar vennoot zich pas in 1958 in Nederland heeft gevestigd noch dat hij geen Nederlands zou spreken en geen kostprijsberekening zou kunnen maken, aan voormelde feiten en de daaruit

afgeleide gevolgtrekking afdoen;

dat voor zover het beroep mede is bedoeld tegen een besluit om geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen - hetwelk geacht zou moeten worden te zijn begrepen in de bestreden uitspraak - en voor zover bedoeld is te stellen, dat de Inspecteur bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot dat besluit heeft kunnen komen, dan wel anderszins heeft besloten

in strijd met enig in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur, evenzeer het beroep moet worden afgewezen, daar naar het oordeel van het Hof onder de hiervoor overwogen omstandigheden de Inspecteur in redelijkheid tot zijn besluit kon komen en daarmee niet handelde in strijd met enig in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur;"

Overwegende dat het Hof op die gronden de uitspraak van de Inspecteur heeft gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende in cassatie met overlegging van berekeningen de uitspraak van het Hof bestrijdt op de volgende gronden:

"1. Na het indienen van het bezwaarschrift en de daaropvolgende besprekingen met de Inspecteur werden door belastingplichtige specificaties aan de Inspecteur ter beschikking gesteld van de geboekte inkopen en van de door belastingplichtige geschatte percentage contante inkopen. Aan de hand van deze gecorrigeerde inkopen werden nieuwe berekeningen gemaakt. De Inspecteur weigerde deze cijfers te aanvaarden en bij het indienen van de beroepschriften werden deze berekeningen over de jaren 1971 tot en met 1973 overgelegd. Er werd toen verzuimd ook over 1974 de berekeningen in te dienen. Tijdens besprekingen voor de behandeling door het Hof is gebleken dat het winst percentage op koffie te hoog is genomen gezien de vele niet betaalde kopjes en het grote percentage dat weggegooid moet worden. Een percentage van 600 is dan ook juister. Ingesloten doet belanghebbende U nieuwe berekeningen aan de hand van deze correctie toekomen over de jaren 1971 tot en met 1974. Bij de besprekingen vóór de behandeling van het Hof beschikte belastingplichtige niet over de namen en bedragen van de door de Inspecteur opgegeven niet geboekte inkopen. Eerst op de zitting werden deze door de Inspecteur geproduceerd. Belanghebbende was dus toen niet in staat verweer te voeren tegen de cijfers van de Inspecteur. Uit de in het verzoekschrift gegeven cijfers - zonder namen - hadden

wij al gemeend enige verschillen te kunnen vaststellen, welke correcties - voor zover door ons konden worden aangegeven - zijn aanvaard door de Inspecteur en vermeldt in zijn schrijven de dato 30 september 1977. Hieruit is echter gebleken dat de door de Inspecteur verstrekte cijfers aan de hand van Fiod en/of renseignementen niet altijd juist zijn en ook fouten weergeven.

Behalve deze door de Inspecteur aanvaarde correcties zijn er ook een aantal opmerkingen waaraan geen aandacht is geschonken.

a. Leverancier E te V

Er is enige malen telefonisch contact geweest met deze firma. Wij hebben ook schriftelijk een verzoek om inlichtingen ingediend de dato 11 juni 1977. Maar ook hierop is ondanks toezeggingen niet gereageerd. Bij deze firma zouden onregelmatigheden zijn voorgekomen met afleveringsbonnen ectcetera. Belastingplichtige betwist de cijfers van de Inspecteur.

b. F te U.

Volgens belastingplichtige schat hij dat hij in 1972 circa. f 2900,-- en in 1973 circa f 3500,-- aan contante inkopen heeft gekocht.

Hij betwist de door de Inspecteur verstrekte cijfers.

c. Firma G te T.

Zoals de Inspecteur terecht stelt ontbreekt hem de mogelijkheid de bedragen vast te stellen. De grootte van de ontbrekende bonnen en of deze berusten op foutieve beschrijving of op leveringen en zo ja tot welk bedrag is niet bekend. Belastingplichtige schat zijn contante inkopen voor 1972 op circa f 4700,-- en voor 1973 op f 10.555,--.

d. Firma H te S

Ook hier stelt de Inspecteur dat deze cijfers moeilijk zijn te achterhalen. Bij dit bedrijf was alles zeer onregelmatig ook de leveranties en de betalingen.

Belastingplichtige schat zijn niet geboekte inkopen over 1972 op circa f 5.000,-- en in 1973 f 10.125,-- en 1974 f 5.600,--.

e. Firma I te R.

Het systeem van I is dat de chauffeur bij de leveringen de rekening door belastingplichtige laat aftekenen en weer meeneemt.

Bij betaling worden deze afgetekende rekeningen afgegeven.

De tenaamstelling is niet geheel juist. Ook ontbreekt op de facturen vele

malen het adres. Belastingplichtige die geen Nederlands spreekt of schrijft en dus ook niet kan lezen let nooit op een naam maar uitsluitend op de handtekening. Hij ontkent ten stelligste de door de Inspecteur cijfers en meent aan te kunnen nemen dat een en ander in de administratie van de leverancier niet helemaal juist is verantwoord, onder andere door de naam en ontbrekend adres. Belastingplichtige schat zijn geschatte contante inkopen voor het jaar 1973 op circa f nihil evenals in 1974.

f. C, J, Q ijsleverancier.

Na correcties door de Inspecteur onbelangrijke verschillen.

g. K.

Belastingplichtige ontkent contante inkopen te hebben gekocht.

h. Firma L P.

Belastingplichtige schat dat zijn contante inkopen over het jaar 1972 circa f 700,--, 1973 circa f 70,-- bedragen.

Uit het bovenstaande blijkt ons inziens dat er zoals de Inspecteur stelde van een vast systeem geen sprake is.

2. De door de Inspecteur gevolgde berekening is ons inziens onjuist.

Aan de hand van gegevens uit de boekhouding en uit vergelijking met soortelijke restaurants is geconcludeerd dat de verhouding kan worden gesteld op 1:3.

Deze motivering van de Inspecteur is niet bewijsbaar en daarom ook niet aanvaardbaar. In het Rapport van het Bedrijfsadviesbureau M b-sstraat 1 te O, onlangs uitgekomen, komt uit dat zij tot de conclusie zijn gekomen bij hun onderzoek dat - er geen twee Chinese-restaurants identiek zijn. De geconstateerde verschillen bestaan uit onder andere:

- a. verschillende inkooprijzen
- b. verschillende bereidingswijze
- c. andere hoeveelheden
- d. verschillende gerechten van menu's
- e. onderling verschil van vestigingsplaats bij voorbeeld woonbuurt of werkbuur
- f. een of meerdere concurrerende restaurants in directe omgeving bij voorbeeld grotere porties. De consument gebruikt deze als norm

g. uit het cijfermateriaal blijkt nu al duidelijk dat verscheidene Chinese-restaurants marginaal werken met zelfs bruto-verliezen in plaats van bruto-winsten.

De Inspecteur gebruikt de inkoop dranken als basis. De verkoop van deze dranken ten opzichte van de omzet van het restaurant is echter niet vast te stellen. Van grote invloed kan daarbij zijn:

- a. de verhouding tussen meeneemporties en het restaurant. De meeneemprijzen zijn lager en de porties zijn groter
- b. belastingplichtige geeft aan zijn restaurantbezoekers na de maaltijden de koffie gratis aan de afhalers wordt - de vaste afnemers - een consumptie gratis verstrekt
- c. het gebruik aan dranken van het personeel, dat in een grote hitte in de keuken werkt is belangrijk en beperkt zich niet tot koffie en/of thee. Ook bier en limonades worden gratis verstrekt
- d. in Chinese families is het gebruik dat de op bezoek komende familieleden worden onthaald op eten en drinken zonder dat daarvoor vergoeding wordt gevraagd. Ook hiermede kunnen grote verschillen tussen de verschillende restaurants optreden door bij voorbeeld de uitgebreidheid van de familie en de frequentie van het bezoek.

Al met al zijn dit zoveel onzekere factoren dat dit systeem van berekenen van de omzet van elke basis is ontbloomt.

Belanghebbende heeft de Inspecteur voorgesteld de omzet te berekenen aan de hand van overeengekomen bruto-winst percentage en de door hem gecorrigeerde inkopen. Het komt hem voor dat dit een veel reëlere benadering is van de werkelijkheid. Wij verwijzen naar de overgelegde produkties.

Verder verwijst belanghebbende naar de pleitnota ingediend bij het Hof. Als aanvulling daarop kan hij nog mededelen dat belastingplichtige alleen onroerend goed in Z bezit, waarin hij ook woont en zijn personeel, dat zij zeer matig leven en elke dag zowel man als vrouw in het restaurant daadwerkelijk werkzaam zijn zodat zij ook niet veel gelegenheid hebben om geld uit te geven.

Belastingplichtige erkent dat hij contante inkopen niet heeft doorgegeven aan de administratie. Hij erkent dat hij gebruik heeft gemaakt van de hem geboden mogelijkheden en niet heeft beseft welke grote gevolgen dit met zich

mee zou brengen. Hij heeft zijn personeel altijd in de boeken genoteerd en heeft geen illegale Chinezen in dienst gehad. Hij heeft zijn normale privé-uitgaven zoals belastingen, aankopen, huren gas en licht, verzekeringen ectcetera normaal doorgegeven. Zijn huishoudelijke uitgaven werden uit de kas betaald en daarvan werd geen boek gehouden.

Er is mijns inziens een wanverhouding tussen de opgelegde verhoging van 100% en de ernst van de overtreding. Reden waarom ik met klem een lagere boete bepleit. Belastingplichtige is door alle problemen al zwaar gestraft. Het zijn of niet zijn van het gezin staat op het spel.;"

Overwegende dienaangaande:

dat het Hof heeft geoordeeld dat geen feiten zijn gesteld of gebleken, waarmee de juistheid van belanghebbendes berekening wordt aangetoond, of waaruit blijkt, dat de berekening van de inspecteur en de daarop gebaseerde aanslag onjuist zou zijn;

dat belanghebbende dit oordeel, dat, voor zover berustend op waarderingen van feitelijke aard, geen nadere motivering behoefde, vergeefs bestrijdt met feitelijke stellingen en beschouwingen, waarvan de juistheid in cassatie niet kan worden onderzocht;

dat het Hof voorts uit de in zijn overwegingen omtrent het geschil genoemde feiten en omstandigheden zonder schending van een rechtsregel heeft kunnen afleiden dat belanghebbende met opzet te weinig belasting heeft betaald en uitgaande van diezelfde omstandigheden terecht heeft geoordeeld, dat de Inspecteur in redelijkheid kon komen tot zijn besluit om geen kwijtschelding van de opgelegde verhoging te verlenen en daarmee niet handelde in strijd met enig in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur;

dat het beroep derhalve niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Vroom, Vice-President, Van der Ven, Wiersma, Antal en Stol, Raden en door de Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van de twaalfde april 1900 acht en zeventig, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van den Dries.

Van den Dries

Vroom